

Tijdreis

Deze stad is een kleurplaat:
een plattgrond die ik inkleur
met mijn herinneringen.

Als kleuter verfde ik alles
ROOD
in de tint van de Sint.

Later tekende ik luchtballonnen
vanaf de Grote Markt tot ver boven mijn bed
in **regenboog** tonen.

Nu spot ik kunstenaars
aan de graffitimuren.
Samen vormen wij de QR-code van deze stad.

Al één veelgeprezen gedicht lichter: Aya is de nieuwe kinderstadsdichter

Een poëtisch toeval of eerder het dichterlijke genetische lot? Bij Jana (39) en Aya (14) is er weinig twijfel, want intussen al drie generaties wordt de wonderlijke gave van het woord doorgegeven van moeder op dochter. De komende twee jaar zal Aya de stad vullen met sprekende beelden, als de nieuwe kinderstadsdichter.

Aya Vanvinckenroye werd eind juni in het stadhuis feestelijk aangesteld als nieuwe kinderstadsdichter van Sint-Niklaas. Ze overtuigde de jury met haar gedicht 'Tijdreis', dat uit 114 inzendingen werd gekozen. Met haar moeder Jana deelt ze een vurige geestdrift voor poëzie. Jana bracht al een aantal veelgeprezen bundels uit. In 'Bunker' toonde ze in 2020 ook het poëtische resultaat van vele kilometers gedachten, mijmeringen en bespiegelingen door 20 Sint-Niklase stadswijken.

En nu staat dochter en dichteres Aya op. Nieuwe aanwas in een al hoog opgeschoten poëtische stamboom. "Ik heb het Aya ongetwijfeld doorgegeven", beseft Jana. "Ikzelf heb het van mijn moeder, die ook dichteres is. Aya heb ik altijd mijn gedichten voorgelezen, van toen ze nog heel klein was. Ze begreep het niet altijd, gaf ze toen zelf aan, maar ze zei dat ze het wel mooi vond. En ze wilde er altijd tijd voor maken. Gedichten waren altijd dichtbij, dus het verbaast me niet dat ze er nu zo graag mee bezig is."

BEELDSPRAAK

Het is ook handig, een dichteres als mama. "Ze kan me ergens wel op weg helpen", vertelt Aya. "Ik laat een gedicht

telkens groeien, ik schrijf het niet in één keer. Woorden en beelden ontstaan stap voor stap. Een eerste versie leg ik mijn mama voor, en ik luister naar haar eerlijke mening." Jana ziet zichzelf echter niet als leermeester. "Ze is mijn dochter, niet mijn leerling. Ik geef haar enkel tips. Ze heeft al een mooie beeldspraak. Als ze een goeie vondst heeft, motiveer ik haar om daar verder op te werken. Ik wil me niet bemoeien, dat zal ze zelf wel aangeven ook. Ze heeft wel talent voor kunstzinnige dingen, en daar ben ik blij om." Aya speelt ook muziek, op fagot en drum. Veelzijdigheid als troef. En dat helpt, ook als kinderstadsdichter. "Ik vind het heel fijn om twee jaar lang gedichten te kunnen schrijven voor mijn stad. Ik ben hier opgegroeid, ik ken deze stad. En ik woon hier graag. Deze stad is niet te groot en niet te klein. Ze geeft mij de nodige ruimte, vrijheid en gezelligheid. Wat me inspireert? Vandaag is dat vooral kunst, klimaat en muziek, de dingen waarmee ik bezig ben. Maar ik ben benieuwd wat me de komende twee jaar nog allemaal zal verwonderen in Sint-Niklaas."

